

מבעד למסווה

(שעורים בהתחלוח)

את זה לזכות זה עשה ילחם.

בו ביום שהדרי' ק. שלנו יצא בעהונם ותבע בפה מדרתים את זכות האשה

באספת הנבחרים — באורו יום סמש נהפכים בעהונם, שחממשלה בלונדון אינה מסכימה כלל לתת זכות הבחירה לאכספיהסדוקקה באי נכ לנשי מ...

אמת, שהאיש הוא שהעיו להוציא כפיו, דבריימינות' כאלה, אינו דוקטור ואינו מניע לקרסילו של הדרי' ק. בעניני פלטיפיה ודפלוכטיה, כי לאו כל אדם יכול להיות ראש של מיניסטר ככהי — אלא בשרורום פשוט, ושמי: וינסטן צרצ'יל...

לפי עניות דעיו של זה — ראש של ניו — יוצא כי ההפחוחה של א"י צריכה להיות בתרבות, אבל לא נחודרונא... ולא עוד אלא שדבריימינות כאלה, יהנו עכשיו מחדוקפה

להצדקתנו לטלל חלילה נס באספת הנבחרים את זכות האשה להיות פטיבית...

הכל, הכל מאד שלא זכה צ'רצ'יל לקרא את שתי הטלים של הד"ר הפילוסוף שלנו: הלא הבושו?!, כדי שיתברכנו פניו מבושה ורפל עליו אימת הספניע, לניול את הזכות של, אלר... אנב, שמעתי מפי יודע דבר, כי ביאליק קרא פעם לר"ר זה באספה אחת באודיסה שתי טלים אחרות: שווייב ש—ן ו' וקראו לו מאו, שיק'שין' עד שברה לאי ויפתח ה' את פיו...

איני מקוא עכשיו בצרצ'יל... הוא קוח לו, מפטיר" כרבעי עם העסק" של הנשם, ואי"ה בשבת הבעל"ם יזכה אף הוא לאמר ראשי משירמן הקטן לינלי אותו מעשה בשם, שבר על שבר", אחריו יבוא מאמר פילוכובאי

אך בשם Cherchez la femme, כלומר: בקשו את האשה" ואחרים יצאו ה"סופריטקות" שלנו עם כל ה"דוארים בדקר", במחאות גלויות נגד ה"בוגר", ולסיף יקבל גם מכתב איום מ"הקנאי" חגום בנויה — Canaille. כי כך לאדו וכך קבלו טרנוהיום בארץ הפרעות: בהחלה יוצא הלכלר בקולטמו ואח"כ התוליינים באקדחיהם

ובאגרום; אחר המעשה מביעה ורשות את "צעה", כידוע והעתונים המסיתים מאשימים את היהודים בפרעות או שים מעמידים פנים בסגן השאלה — ? — ועושים עצמם כאלו לא ידעו...

איני יודע זה יעשה עכשיו המסכן צודציל שנפל לידי יהודים, רחמנים בני רחמנים. בני רחמנים בודאי, אבל רחמנים? — בינינו לבין עצמו אפשר לנו להודות כי עכשיו ריפוטאציה" זו היא מונמח מעט... ואולם כשאני לצמני, החלפתי לעשות מיד את כל הצעדים הנרצפים, ורתינו ללכת ישר מפה ולהבטיח את עצמי באחריות בשתי חברות, וכאשר אנדתי אבדתי... עושה" רש"י: כשם שהייתי בעליבית, כן אשאר בעליבית...

***

ואצלה המשפטים אשר השיים לפני הערכאות: משפט ההקדשות של כולל וואילין ועל כולל הירדנא, ואין הוששין להלול ה' מחמת שה"הקדש" מקדיש את כל האמצעים לאטרת, כיווננו... ודוקא לפני הקדי שהוא כידוע, דיון אמת ואינו מקבל חלילה שוחד ונאומו כבי"ד שלו — וזכיה! כנראה, בקי הנדו

גם בעמש ובשרוציא פסקדינו אמר בפרוש למטונה של כולל וואילין: ולא "נחם"... וכפי ששמעתי "פטר" נכ את האמינה של הדרנו לא חלילה מחמת איוה חטא או עין אשר מצא בו, אלא פשוט משים חשש לר"ח שלו, והלכה כר' מאיר ששמה גרמא...

ושקראתי בעתונים את דרשתו של הקדי זכרתי במעשה שקיה אצלנו: אמרו עליו על הדיין רבי ברוך שלקח שוחד ויזכה את החייב שהכה את חברו, וכאשר הרובע הנוד להדיין שלא דן דין לימתו, ענהו הדיין: פוק הוי מאי עמא דבר, דאמרי אינשי: ברוך דין אמת! אמר לו החובע: אמנם כן: לך נאה, לך יאה הקריאה וזו, אך כבר אמר שלמה, לא משלשת ושל"ה" המנהלים את מושבזקנים! בחמתו: יהלך ור, הלוואי שאחרים יאמרו עלך: ברוך דין האמת!...

ועוד משפט אחד — בחופה: סוף סוף נהבד הדברי כי מר רוזנברג אינו שייך לנשק והדוד ישמצאל יוכל לנשק... ואיירי דאחינא להכי, נעסק גם קצת בפרשת השבוע, כולג' ב"משפטים"... כן אכ"י אובה, כנראה, לעשות לא רק

הרוצילשון אלא גם הרושיתורה: במקום "עין תחת עין" הוא אומר: אכן תחת אבן... ובמקום, שן תחת שן" הוא קורא — חץ תחת חץ... ולא זאת אלא שבמקום: חבירה תחת חבורה, הוא גורם: "חבירה תחת חברה"... ולמה דוקא אבן? מפני מעשה שהיה באשתו שיצאה כנפה אל "הסולל" ונכשלה באבן כראשה... הוא אשר אמרתי: דקדוק חסד לנו, אך לא דקדוק השפה בלבד, כי אם דקדוק החיים, וכיבוד בנטן האחרון... שכחה הנבירה, כנראה, כי יש "גורח הפעלים" נכתי פיינגולד וכי "אבן" היא מלעיל ון-אכ"י הוא מלרע... ומעכשיו יעברו בחומש על הפרשה ויקראו בניניה, אם בעל אשה היא ויצאה אשתו עם ו'...

***

ושיב באותו דבר — כהאר שלנו... לא נלמד הפעם לא על התלפין ולא על ההלגף, כי הלא כבר אמר פעם אלנבי: שלשת מיני "תלים" יש בא"י, הלגף, הלפון ותל-אביב... המפיצים בעלז כלו את כל ידיעות הארץ. אנב, נמצא בע"ן אחד שדלך ומנה את מספר המכונות של התלפון בכל הארץ ומצא

כי בירושלם עצמה נמצאים 50 אחידים למאח מ כל המכונות — בידי יהודים; ולא זאת אלא שגם בפחד-חקות, למשל, זה "הכפר" ה"אל-מסי" שובה למורשון, ישנן שמה מכונות חלבון, בשעה שברמלה שלהם שדרשה לסני הדלחות בגני היהודים אין אף מכונה אחת פרטיה...

ועכשיו נחזר לעניננו. מעשה במכתב אחד שיצא מירושלם לטבריה ביום רביעי, 16 פברואר ורין כאחשתרין טמש ברבכת והניע באורו יום לסאך, ושם נודמן לפונדק אחד עם חבריו הרבים שהתכוננו ל.סצ בשק אחר מסאך לטבריה. בעל המכתב שנמצא בטבריה כהר אל בית-הראר לקבל את פני אוררו שבא בדאר מירושלם, כי חכה בשבע עינים לפקירות תכופות מהנהלהו בירושלם, והנה להמיונו לא בא — מה קרה? הישק נשכח בתחנת סמך... הפקיד הציע לפני הנהלת דראר לשלה על חשבונו ענ"ה מיוחדת לסמך כדי להביא את כל הישק ובחוכו גם את מכתבו החוץ, ואולם כל השתדלותו לא דוצילה: רק שלש פעמים בשבוע יראה הדאר בטבריה, ועליו להמתין עד יום השבת... מה עשה הפקיד?

לא שרה הרבה ושב למקוכו ירושלמה ועד היום הזה היא מחכה למשוב עם הפקירות. כנראה נסע המכתב לסאך, מטבריה אשר כרום ה וישוב אי"ה לארצנו באניה "נין" או "טוצק". בשנינו מטבריה מצא הפקיד על שלחנו מכתב אוד שנשלח ל חברון וכחוב עליו נפרוש וכאוהיות נדולות כביצי האוזה Hebron, וגם מכתב שני שנשלח מהמשרד עצמו לחו"ל; כנראה, לא רצה המכתב לעזוב את ירושלם עיה"ק ונחננו שב לתוך החיבת של אוי משרד וחזר לשקנו לקיים מה שנאמר: ושנו מכתבים לנבולם...

וזה מחאוננים על הדאר שלנו שאין בו סדר ודיק... לעמת זה ראינו קדמה בעבודת הבלידיה כרהוב יפו אשר בעירנו ישנם פנסים לוקס' הדולקים גם ביום — זהו לוקס אמת...

אמרתי לנמר את שעהי בכי-שוב ובמלי דבדיחהוהא, כנהוג, אלא שאין מלהא מסהיע משטיא: "הרבי" שיארך ימים ושנים הולה לא עלינם, והולטידים הקונרטים" עלו יצאו ל: רכות דעה, משחקים ב"נדרים" ומחקוטטים בקל רם... והשקצים זורקים על א: מ... ובאיר מיינשריה סנימי ויחיוני של... כן, עיקר שכתתי: כפר הכינים חומר ל"ד"כ"?

עזמנו